

Isten újat cselekszik

Alkalom: vasárnap de.

Dátum: 2021.07.18.

Ige: Ézs 43,14-21

¹⁴Ezt mondja az ÚR, megváltótok, Izráel Szentje: A ti érdeketekben küldök Babilonba, letöröm az összes zárat, a káldeusok pedig jajveszékelnének. ¹⁵Én, az ÚR vagyok a ti szentetek, Izráel teremtetője, a ti királyotok. ¹⁶Ezt mondja az ÚR, aki utat készített a tengeren, ösvényt a hatalmas vízen át, ¹⁷aki hagyta, hogy kivonuljanak a harci kocsik és lovak, a hadsereg és a harcosok, és most ott fekszenek, nem kelnek föl többé, elaludtak, elhamvadtak, mint a mécses: ¹⁸Ne a régi dolgokat emlegessétek, ne a múlton tűnődjete! ¹⁹Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni – talán nem tudjátok? Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok. ²⁰Még a mezei vadak is dicsőíteni fognak engem, a sakálok és a struccok is, mert vizet fakasztok a pusztában és folyókat a sivatagban, hogy inni adjak választott népemnek, ²¹a népnek, amelyet magamnak formáltam, hogy hirdesse dicséretemet.

Mk 2,21-22 (szombati ige)

²¹Senki sem varr foltot új posztóból régi ruhára, mert a toldás tovább szakítja, az új a régit, és még nagyobb lesz a szakadás. ²²És senki sem tölt újbort régi tömlőbe, mert szétrepeszti a bor a tömlőt, és tönkremegy a bor is, a tömlő is; hanem az újbor új tömlőbe való.

Kedves Testvérek!

„Valami van a levegőben” – tartja egy szólásmondás. Olyankor szoktuk ezt mondani, amikor érzünk valamit, de nem tudjuk jól körülhatárolni, megfogalmazni, hogy pontosan mi az. Valami feszültséget, valami bizonytalanságot, valami sejtelmes készülődést érzünk, de még nehéz lenne megmondani, hogy mi is fog történni.

Valami van a levegőben, de ez nem az a tipikus vihar előtti csend, ami után robbanás, veszekedés, vagy vita támad, hanem olyan érzés, amikor valami új dolog készülődik, csak még pontosan nem tudjuk megfogalmazni azt.

Ézsaiás próféta ezekben a fejezetekben és a felolvasott szakaszban arról a változásról beszél, ami a 70 éves babiloni fogság végén be fog következni. Izrael népét a babiloni birodalom hadserege két nagy hullámban hódította meg, pusztította fegyverrel, és deportálta. A csapások sorozata Kr.e. 587-ben fejeződött be. Akkor volt az utolsó hadjárat, a nép egy nagy csoportjának utolsó deportálása Babilonba. Ekkortól kezdve számítjuk a 70 éves babiloni fogságot.

Ézsaiás próféta a fogság vége felé prófétált a hazatérésről. Ezeket a próféciaikat a 40. fejezettől kezdve lehet olvasni Ézsaiás könyvében. Nagy szüksége volt a meggyötört népnek arra, hogy a próféta bíztassa és bátorítsa őket, hiszen évtizedek óta éltek már idegen földön, a babilóniai birodalom területén. És a nép vágyakozott vissza saját hazájába, amelyet egykor Isten ígéreteként kaptak meg.

Talán még élnek a babiloni foglyok között olyanok, akik az óhazában születtek, akik emlékeznek, milyen volt az. Talán még némelyekben elevenen él a jeruzsálemi templom emléke, régi dicsősége és fénye. De ha nincsenek ezeknek a régi időknek szemtanúi, akkor is ezek a dicsőséges emlékek elevenen élnek az elbeszélésekben, mert apáról fiúra szállnak az emlékek. Ezeket az emlékeket bizony pontosan megőrizték és tovább mesélik a következő nemzedéknek. Évről évre, ünnepről ünnepre elbeszélik azt, hogy milyen volt egykor az élet, a templomban az istentisztelet és az áldozati állatok feláldozása, a papok és a lévíták színes ruházata és ünnepi forgataga.

És ezek az emlékek éltetik a fogságban is a zsidó közösséget. És nemzedékről nemzedékre tovább él ezzel együtt a remény, hogy egyszer majd visszamehetnek hazájukba.

Ézsaiás ezt a szívek mélyén, a hamu alatt parázsló reménységet lobbantja újra lánggra, amikor a hazatérésről kezdett prófétálni.

De a próféta mond egy nagyon különös mondatot. A sok-sok biztató és reményt adó igehirdetésben elhangzik egy figyelmeztetés: ¹⁸Ne a régi dolgokat emlegessétek, ne a múlton tűnődjete! ¹⁹Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni – talán nem tudjátok? Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok.

Ez pedig azt jelenti, hogy Isten nem a régít akarja folytatni, **nem a régi életét akarja visszaadni** az embereknek, hanem valami merőben újat készített számukra el. Egyrészt nagyon fontos volt az emlékek megőrzése az óhazáról, hiszen ezáltal meg tudtak maradni a fogságban is, és meg tudták őrizni hitüket.

Másrészt azonban készen kell állniuk arra, hogy amit a Szabadító Isten számukra elkészített, azt át tudják venni, abban részt tudjanak venni. Nem lehet az, hogy egy kegyes nosztalgizálás elszakítsa őket az Isten által elkészített jövőtől és valóságtól. Nem lehet, hogy saját elképzelt vágyaik fontosabbak legyenek annál, amit az Úr nekik eltervezett, elkészített, és ami **„most kezd kibontakozni”**. Mert Isten valami egészen csodálatosat készített el népe számára.

Ez olyan különleges lesz, mint amikor a vadonban, a pusztában járható út készül, vagy mint amikor a sivatagban és a pusztító szárazságban valahol forrás fakad fel, amiből folyó lesz, és amerre csak elfolyik, mindenütt zöldellő oázisok virágoznak, ahol emberek és állatok egyaránt felfrissülnek.

Az Úr egyértelmű szándéka az, hogy népének inni adjon, hogy felfrissüljön, és hogy el tudja végezni küldetését. Mert Isten arra választotta ki őket, arra formálta népét, hogy **hirdesse dicséretét**, hogy bizonyosságot tegyen a pogányok előtt Megváltó és Szabadító Istenéről.

És ez különösen fontos! Isten **azért „formálta” népét**, azért formálja évszázadokon át, nehézségekkel, idegen népek elnyomásával, deportálással, babiloni fogsággal, nyomorúsággal és prófétai szóval, **hogy betölthesse küldetését**, hogy elvégezhesse feladatát: az Isten dicséretét, a Mindenhatóról szóló bizonyágtételt, az evangélium hirdetését.

Testvérek! Hadd térjek most rá az Úr Jézus hasonlataira, melyeket a szakadt ruháról és a használt borostömlőről mondott.

Azt mondja Jézus, hogy **²¹Senki sem varr foltot új posztóból régi ruhára, mert a toldás tovább szakítja, az új a régít, és még nagyobb lesz a szakadás. ²²És senki sem tölt újbort régi tömlőbe, mert szétrepeszti a bor a tömlőt, és tönkremegy a bor is, a tömlő is; hanem az újbor új tömlőbe való.**

Mindkét hasonlat a régi és az új találkozásáról szól. Arról beszél Jézus, hogy az új szétfeszíti a régi kereteket. Az új bor, ami még nem forrt egészen ki, szét tudja feszíteni a már rugalmatlan régi borostömlőt, ezért az új bort új tömlőbe kell tölteni.

A régi ruhadarabot sem szabad megfoltozni új folttal, mert az erősebb, és kiszakítja a régi ruha anyagát.

Tulajdonképpen mindkét hasonlattal Jézus saját magáról beszél. **Ő az**, Aki saját személyében teljesen újat képvisel, **Aki újat hozott** ebbe a világba, azonban a régi kereteket, a régi kényelmes vallásosságot szétfeszíti. Lukács evangélista fejezi be ezt a hasonlatot: **³⁸Hanem újbort új tömlőbe kell tölteni. ³⁹Aki már óbort ivott, az nem akar újat, mert ezt mondja: Az óbor a jó.** (Lk 5)

Igen, jó ezt is olvasni, mert még jobban megérthetjük a borostömlő és a bor hasonlatát. Az embereknek jobban ízlik az óbor, az érett bor, ezért nem kívánnak újbort inni. Az óbor letisztultabb, már kiforrott.

De ne felejtjük el azt, hogy valamikor az óbor is volt újbor. Valamikor az a vallásosság is friss volt, tüzes, fiatalos, a hagyományos kereteket szétfeszítő, ami mostanra olyan érett és letisztult lett, mint az óbor.

És talán még ennél is fontosabb az, hogy Isten készítette el számunkra az újat Jézus Krisztus megjelenésével. Isten új szövetséget készített el népe számára, melyet Jézus képvisel. Minden úrvacsorai közösség erre az **új** szövetségre emlékeztet bennünket, amikor azt halljuk: „E pohár amaz új szövetség az én vérem által, ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.” (1kor 11,25) És mégis, a Jézus Krisztusban felkínált újat milyen sokan elutasították már az Ő idejében, és azóta is, ma is sokan elutasítják Őt.

Kedves Testvérek! Van egy jelszóvá vált mondat, amit az elmúlt másfél évben, amióta a COVID-19 járvány elkezdődött nagyon sokszor lehetett hallani: *„visszatérni a régi életünkhöz”*.

Sokat gondolkodtam ezen a mondaton, és többekkel beszélgettünk is erről. Nagyon jó az, hogy május eleje óta, szinte korlátozások nélkül újra találkozhatunk egymással. Újra elmehetünk rokonainkhoz, megtarthatjuk a születésnapokat, a névnapokat, és lehetnek családi és mindenféle közösségi alkalmak és programok. Szabadon jöhetünk a templomba is. Ezekben nagyon jó az, hogy visszatérhettünk a régi életünkhöz.

Azonban **van, amiben nem a régi életünkhöz kellene visszatérni**, hanem változni kellene. Engednünk kellene, hogy Isten formáljon, alakítson és változtasson bennünket. Többet kellene az Isten dolga-

ival foglalkoznunk. Többet kellene csendben lennünk és imádkoznunk. Többet és jobban kellene figyel-nünk arra, hogy mit szeretne velünk és általunk tenni az Úr. Jobban meg kellene értenünk azt, hogy mit helyez a szívünkre, hogy miről szeretné Istenünk azt, hogy beszéljünk az embereknek.

De erre is igaz az, hogy a mi inkább a régít választjuk, mert azt tartjuk a jobbnak. Azt már jól ismerjük. Mi az olyan letisztult formákat és kereteket szeretjük, amilyen letisztult az óbor. És nem igazán lelkesedünk az újbor pezsgéséért, forrásáért.

Kegyelmes Istenünk azonban azt mondja ma nekünk, hogy **Ő újat cselekszik, most kezd kibonta-kozni**. Ezért nekünk, az Ő népének készen kell állnunk arra, hogy meglássuk azt az újat, amit Isten készít számunkra, ami kibontakozóban van.

Testvérek, nézzünk körül most mi magunk is! Szeretjük egyházunkat, gyülekezetünket és templo-munkat. Szeretjük, mert olyan letisztult, és mi ezt szoktuk meg. De lássuk meg azt is, hogy szükség van arra, hogy Istenünk valami újat cselekedjen itt is, velünk is, bennünk is. Szükség van arra, hogy Isten az Ő Lelke által újjá szüljön, újjá teremtsen minket is, mert a régi bor, a régi lelkesedés, a régi gyülekezet bizony fogytán van.

Szükségünk van arra, hogy Urunk megújítsa életünket, hitünket, és megújítsa gyülekezetünket is. Szükségünk van arra, hogy újjá szülessünk víztől és Lélektől, hogy bemehessünk az Isten országába. Hi-szen Jézus maga mondja ezt, **Bizony, bizony, mondom neked, ha valaki nem születik víztől és Lé-lektől, nem mehet be az Isten országába.** (Jn 3,5)

Testvérek! Én egyszerre látom a jelen kijózanító valóságát, és látom az Isten által megígért remény-teljes jövőt. Látom azt, hogy modern világunk sokféle csábítása mennyire elfordítja az embereket a hittől és az egyháztól. Látom azt, hogy a covid-járvány miatti korlátozások mennyire visszavetették a közös-ségeket és a gyülekezeteket. Látom azt, hogy bizony sokan még mindig nem mernek, vagy már nem tud-nak eljönni a templomba, hogy velünk együtt és személyes jelenlétünkkel dicsérjék az Urat.

De a hit által látom azt is, hogy Isten elkészítette számunkra is, gyülekezetünk számára is az újat, a megerősödés új lehetőségét. Urunk ezt határozottan megígérte nekünk, és Ő nem csapja be népét.

Ennek az Isten által elkészített új kezdetnek már vannak jelei, melyeket vegyetek ti is észre! Ilyen nagyszerű jel volt számomra, számunkra az, hogy a Perzsa tábornak elnevezett gyerekhéten mennyire sok kisgyerek volt jelen napról-napra, akik vágyakozva és lelkesen figyelték Eszter történetét a Bibliá-ból. És az új kezdet jele számomra az is, hogy milyen sok fiatal segítőnk volt ezen a gyerekhéten. Jel számomra az is, hogy az ifi bibliakör lelkesen van együtt hétről hétre. És azt is az Úrtól való jelként látom, hogy ismét meg lehet szervezni a Csillagpont Református Ifjúsági találkozót Debrecenben, melyre töb-ben a mi ifiseink közül is el fognak menni.

És azt is Urunk bátorításának tartom, hogy a Bárka zenekar hétről hétre lelkesen készül a próbákon, majd pedig lelkesen vannak jelen és szolgálnak a vasárnapi istentiszteleteken már évek óta. Hatalmas dolog ez!

Testvérek! Keressétek ti is azokat a jeleket, melyek Istenünk megújító munkájára mutatnak. Keres-sétek ti is a jeleket, hogy azokból bátorságot és erőt merítsetek. Imádkozzatok, és ne hagyjátok abba a könyörgést azért, hogy az Úr adjon lelki ébredést. Adjon megtéréseket. És cselekedje meg, hogy az itt élő emberek vágyakozzanak az Ige után, és mi hirdethessük bátran az evangéliumot, és hirdessük az Úr nevének dicséretét! Ámen.

Loment Péter lelkész

Imádsághoz:

2Kor 5,17 Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.

Jel 21,5 A trónon ülő ezt mondta: Íme, újjáteremtek mindent. És így szólt: Írd meg, mert ezek az igék megbízhatók és igazak!